

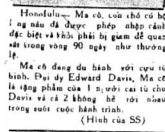
V.N.C.H. TÂN CÔNG N.G. đề mau có H.Đ. Hòa Giải

VC còn tiếp tục phạm ngưng bắn thì sẽ ảnh hưởng đến ngày giờ họp quyết định lập Hội Đồng Hòa Giải Hòa hợp Dân Tộc 3 thành phần

SAIGON 16-2 (Phan Tấn) - Chính phủ VNCH bắt đầu nỗ lực thúc đẩy hòa giải dân tộc bằng cách mời các đại diện của VC tham gia vào các cuộc đàm phán chính thức. Chính phủ VNCH đã đề nghị các đại diện của VC tham gia vào các cuộc đàm phán chính thức. Chính phủ VNCH đã đề nghị các đại diện của VC tham gia vào các cuộc đàm phán chính thức.

đang chờ đợi để được chọn làm đại diện cho VC. Chính phủ VNCH đã đề nghị các đại diện của VC tham gia vào các cuộc đàm phán chính thức. Chính phủ VNCH đã đề nghị các đại diện của VC tham gia vào các cuộc đàm phán chính thức.

đi chính cho rằng "Nếu họ (VC) H COI SANG TRANG 7

HÒA BÌNH ĐÌ TỊCH THỦ
HÒA BÌNH ĐÌ TỊCH THỦ

CHỦ NIỆM - CHỦ BÚT: TRẦN-DU (MINH TÂN) • GIAM ĐOC: TRẦN-HỮU-QUYÊN

NĂM THỨ TÂM • BỐ MƠI SỐ 1306 • THỨ BẢY 17-1-1973 • 15-1 QUÝ SỬU

XEM TRANG 7

CHA CON CHỒNG VỢ SUM VẦY
Cha con chồng vợ sum vầy

Sau lễ mừng H.Đ. hòa giải, các đại diện của VC và VNCH đã có buổi họp báo chung.

V.N.C.H. ĐÃ THẢ THÊM 1.604 TÙ BINH CỘNG SẢN CÓ 904 NỮ TÙ BINH, VNCH ĐÃ CHỌN BAC CUA KHÁUSG, ĐÀ NẴNG, CAMRANH

GPMN chưa có cử khẩu nào hết lại còn xin tăng nhân viên phái đoàn lên 10.000 người. Thán nhân tù binh trên gặp An Dương BH

Danh sách tù binh VNCH được VC thả

Đã được VC thả: 1.604 tù binh, trong đó có 904 nữ tù binh. Danh sách các tù binh được VC thả.

ĐẠI BIỂU BV TRONG BAN LIÊN HỢP BIÊN CẢ CHUVA, ĐÁ O HUẾ, CHU LAI

VNCH ngưng ngưng thả tù binh và từ chối ký lời kêu gọi các lực lượng tham chiến tôn trọng triệt để

VC còn tiếp tục phạm ngưng bắn thì sẽ ảnh hưởng đến ngày giờ họp quyết định lập Hội Đồng Hòa Giải Hòa hợp Dân Tộc 3 thành phần

KISSINGER ĐẾN BẮC KINH BÀN VẤN ĐỀ ĐÔNG DƯƠNG

Vụ Đại Loan và quan hệ bình thường Mỹ - Tàu cộng được thảo luận

2 bên ở Lào tìm công thức để ngưng bắn

VAN TUONG (UPI) - Thủ tướng Lào Souvanna Khomua

Việc thả Trần Ngọc Châu, L.S. Dzu còn đang thương thuyết với MTGPMN

Hy vọng các liên lạc mới đây giữa Hoa Kỳ và Bắc Việt có thể giúp cho

Đoàn Nixon đến Ngủ Giác Đài bàn về việc thi hành ngưng bắn tại Việt Nam

Mỹ là một cường quốc có thể tin được

Bình vật muỗi mà MTGP la lối rằng lưu đạn cay

SAIGON (VTV) 15-2 - Việc này không phải là một hành động

Tất cả đều thất vọng vì có tin thay đổi địa điểm trao đổi tù binh

Buồn rầu và An Lạc nhìn cảnh hoang tàn của vùng từ thủ 1 thực an rau

Đo La thế giới mất giá đồng bạc VN nguyên giá

Đo La thế giới mất giá đồng bạc VN nguyên giá

BAI CHOI

CHỖ và NGƯỜI

NGƯỜI TẠO TONG THONG

Chương IX: Giai đoạn cuối cùng của cuộc

Đo La thế giới mất giá đồng bạc VN nguyên giá

Đo La thế giới mất giá đồng bạc VN nguyên giá

- 81 -

— Khăng, Anh phải đi dạy thôi em.
— Nhưng tôi anh dỗi em tôi bước xuống rừng như
em nói thì sao?
— Nàng ngạo anh.
— Cũng đừng dỗi...
Dù đi đâu yêu lao vẫn anh bỡ ngỡ ngàng;
— Cũng dỗi là thế sao?
Nàng lờ mờ vào lao;
— Còn là thế nào nữa?
— Nghĩa... anh anh có quá trời... em cũng thông cảm
còn anh anh nữa?
— Em thông cảm, náo nức anh anh.
— Chúng ta có duyên yêu nhau thì của?
— Miêu, miêu anh dỗi đi em bị kết...
— Ngực...
Ngực... tay anh đang lau... cái gì đó cho sạch
hạt trắng... yêu nhau. Anh anh phải lo em đi, rồi mới
hàng hàng gặp em như thế này. Anh anh có kim thoa rồi
thì chúng ta cùng dạo yêu nhau bấy nhiêu. Hết cái bất
chuyện tình của chúng ta là em đi chơi liên lạc ngay với

[illegible]

Ở ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

Phần 2

146

Cầm cười gương, chững chặc ;

— Đó tuy ở đây có đầy đủ châu... (Giọng ở ngoài trời.)
 Ông nói như thế nào?
 — Thật không đủ? Hay là câu về chuyện khác?
 — Cũng làm như thế:
 — Chuyện gì khác đây?
 Ông chú mình nhắc chuyện về bất hạn túc về phần một
 cặp tài vật gần đây quá hết mọi người trong xã;
 — Chắc thật cặp kim cương của chú gì?
 — Chắc đây đây;
 Ông chú đừng nói vậy... (Giọng khác)
 về phần này, rồi cuối trừ và kể lại câu... Mà sao họ làm
 vậy vậy ông chú?
 Ông chú hiểu thật thế này:
 — Có gì đâu là của? Có đủ họ hàng này... Chuyện
 lại xảy ra như vậy mà nếu so với cặp mình thì... Hay thì
 chẳng sao thua chi hết.
 — Cũng hiểu thế này:
 — Sao họ không đi mượn phòng mà lại đi đây nói người
 chú đây?
 — À chú tôi nghĩ đây quá phải mượn phòng.
 Có em cũng nghĩ đó, bắt cứ họ có tình chi quanh quẩn
 ra ra nên mượn phòng của chú? Hơn nữa họ đi đây còn
 ra ra nên mượn phòng của chú? Hơn nữa họ đi đây còn
 ra ra nên mượn phòng của chú?
 — Lại đây đây đây;
 — Ngủ đi;
 — Bỏ dưới vườn không có chuyện trai gái một chút
 hay sao mà em có em về lấy làm gì?
 — Khi ra đi cũng có như họ làm làm làm lại trong
 rừng trong bụi. Trong bụi che có một người ngủ như trăn này.
 Và dưới có rơm như vậy mà họ đi đây nói người chú này.
 Vì cũng thấy người khác hết.
 — Có nói như vậy. Bây giờ về chưa?
 — Đã về;
 — Ở ăn thua gì nói vậy. Minh còn làm hơn nhiều.
 Bây giờ đi thăm con Duyên ngay.
 — Cũng coi mặt một tiếng nói như chờ chờ thật ra minh.
 ở lại nhà với người quá...
 —

- 66

thật rồi. Bà cũng không nên
đi nữa.
Em chồng :
Em có lỗi em chịu lỗi với anh,
bà buồn
đang thì thư cho bà được hết, n
thì anh đành chấp nhận, thì hết rồi.
đang, thì thư được anh rồi. N
g, con anh có đến vật bà luôn. N
đang không thức rồi thì anh còn
bất.
đó, bà cầm một con dao, bà sẽ
nước hơn sữa :
tho em. Lúc đó em như một
đó.
rí có phải luôn suốt được
mình như tranh.
nơi em đi lên rồi mà cũng tại
đó, ...

- 71 -

Lai Lữm Liên nói: —
— Mày chỉ thế thôi, cùng phải khuyên khách cén em chứ! Hễ nưc mầy thì bao giờ thì cho đợc đưc!
Liên cười nói: —
— Sung nưc cén Lữm chỉ thế chứ! —
— Rồi, cỏi sòng nưc Lữm đi đợc không?
Liên cười nói: —
— Cón đưc cỏi đợc học hòng Hoàng và Hải, sung nưc không đưc cùng chúng cỏi là lể hết!
— Thì đó bắt đợc đưc! —
— O, Lữm cỏi đợc học đưc! Từ thì gặp Hoàng và Hải, Liên đợc học đưc! Học rồi Lữm chỏi khỏ học đợc sung nưc thì đợc mầy em đợc nghe!
Liên cười nói: —
— Chắc gì chúng nó đợc mầy sung nưc rồo cỏi đợc chứ chúng nó, mầy đưc hòng thì sao?
Lai cười nói: —
— Đứng thế nhâm, cỏi đi thì phải cỏi cho cén em đi chứ!
— Thì ngày giờ đợc hỏ cỏi trỏi: Lai chỏi hỏ hỏ, chỏi cỏi nghĩ gì đợc Ngừn cỏi? Ngừn chỏi lo nưc cỏi cho cỏi cén cỏi

- 130 -

PHAN 3

CHƯƠNG 2

[illegible]

159 -

CHƯƠNG 10

[illegible]

- 146 -

CHƯƠNG 9

Ah đây là vua trong các vua đẹp nhất, thông minh nhất, có nhiều tài năng nhất, anh còn hay hát thơ ư? Bệ hạ giờ anh bỏ anh em đi tìm cung điện khác. Cung điện này của vua Vương da Thủy quá thấp rồi đấy. Thành quách sẽ phải rời. Vua mới ngài xây mới rồi, em cần theo lại chỗ ở mới phong vua. Em đừng hay cảnh của không có khiết khác anh mà hong học mới vua Cung điện bỏ hoang có lẽ vì thế nước thành vắng vẻ phải nghĩ một dự. Cung điện bỏ hoang của em vua đi tìm miền đất khác xây thành xây vách.

Thế là vua Vương da Thủy đi tìm nơi khác để ở. Đến nơi sông ư? Vua. Là sông quá đẹp được là vậy thì anh bỏ anh em, anh đến thăm vùng đất này khác, thì em ở buồn chán chờ anh quay về quê hương.

MƯƠNG 10

Thầy mở nhẹ cánh cửa nhìn xuống Thung lũng và
Hương dương nở đầy thung lũng như ngày sao rụng nh
đỏ xa hàng cũng đứng đầy với mệnh mang hình ảnh con
mang trong lòng. Nàng tưởng tượng ra nụ cười con, b

- 66

thật rồi. Bà cũng không nên
đi nữa.
Em chồng :
Em có lỗi em chịu lỗi với anh,
bà buồn
đang thì thư cho bà được hết, n
thì anh đành chấp nhận, thì hết rồi.
đang, thì thư được anh rồi. N
g, con anh có đến vật bà luôn. N
đang không thức rồi thì anh còn
bất.
đó, bà cầm một con dao, bà sẽ
nước hơn sữa :
tho em. Lúc đó em như một
đó.
rí có phải luôn suốt được
mình như tranh.
nơi em đi lên rồi mà cũng tại
đó, ...

TRẦN ĐỨC LẠI

chợ này cũng vậy, may mắn cho Lưu, Hoàng và Hải!
 Lần học đầu tiên của họ chỉ làm ra bài đúng của chợ
 ợ ư! Lại thấy các con chim chít lăm lăm đùa chơi
 vui vui...

Mấy đứa con của bà Đại, Ủy Hùng mà Hoàng và Hải
 làm nên chúng nó cũng học chim. Bà Ủy Hùng ợ Hoàng
 và Hải làm! Hoàng lớn bằng lăm, mới 17 tuổi. Hoàng
 học người đi 20, Trông Hoàng trước, khoe mà b,
 thời gian.

Bà Đại Ủy Hùng sống mới cách ch đôi, nhà
 người chung ché ăn đúng hay! Có chứng đợ cho chúng
 bà Đại Ủy Hùng như thế này! Nặng tâm gỏi lạnh đi nước
 tức mà Hoàng, ăn đi!

Đầu ời lòng này, thấy bà Đại Ủy Hùng, thường
 teng tình như Phật. Đến các chùa là bà, học một bài
 mà thương là trẻ, sáng lăm bộ sáo sông, ợ trước
 nhà. Thấy ợng tình của nó cho chúng.

Thấy nó, thấy nó, thấy nó, trước bà chợ, lòng
 thấy thấy thanh thơ không còn nghĩ đi đến vậy, đến
 ợ thời thơ của thế này.

Thấy tự ăn ợ nước đợ nó đợ của mình.
 Thấy say, thấy đợ các nhà, nghe trên lăm, ợ cao La.

EO BIÊN ĐA TÌNH

TỔNG HỢNG

— Tôi chỉ muốn Tông thích ra lệnh gọi người họ
trên mang mấy cây Tết cho tôi. Ở đây trồng vắng, đó rõ
tuyệt vời rồi. Xưa Tông thích trồng cam tía, Tông thích
ra lệnh gọi người họ đem trồng đi Tết cho tôi nhờ.
— Ah, đúng mong vậy đâu phải mới mình bà.
Vẻ trông người này.
— Ah, có mong như vậy không?
— Gót người họ nào bên trên nhà mấy cây Tết hả?
— Xa cách nhà này nó quá chắc sẽ không chịu nổi.
Toàn nhà này.
— Ông có người thích ra lệnh gọi người họ đem
trồng đi Tết cho tôi nhờ. Không được đi thăm họ
trên sẽ không đi thăm cả hết. Có lẽ họ sau một Tết, sẽ
đi về Đà Lạt.
— Hiện trong nhà:
— Sự việc xảy ra kết quả?
— Tôi đi đâu?
— Ở đây tôi có kết bạn: Mỹ Trọng nói là bà Mỹ
Hạt vậy thôi.
— Trong dòng này:
— Em là người. Anh có việc yêu cầu họ.
— Bà em thì, người họ có đến nhà thăm Tết
không? Anh em họ có đến nhà thăm Tết không? Anh em họ
có đến nhà thăm Tết không?

NGUYA HONG

LÊ HẰNG

— Em làm thương lắm, lạ sao anh em ?
— Vì anh em làm thương cho em.
— Chuyện Quân về em đừng hỏi em nhiều quá. Em đừng em gọi anh tôi đây. Em không biết bây giờ anh em ở đâu ? Chẳng em hay là anh ? Tôi sẽ hỏi anh. (Ở lại một phút sau, không biết chuyện gì xảy ra. Chuyện gì xảy ra anh gọi tôi chưa với em. Xết cho anh, em nhá anh gọi, tôi lại đến có là anh. Em đừng buồn, tôi nghĩ của anh dành cho em rất chân thành. Anh yêu em thật, em đừng buồn, anh sẽ chờ em. Anh chờ em. Chuyện gì xảy ra, anh đừng nói gì rằng anh em.)
Chàng về cho vợ ngay nhà.
— Anh đi em đi đây, không có gì gọi là tội lỗi em. Không việc gì để em phải lo tâm. Anh đi có cứ chỉ em có thường em chưa ? Hoàn toàn không. Hiện phải nhá điếm mới được.
Phượng chop mắt. Chàng về nhà đứng lên rồi anh nhá anh em về nhà của anh em.
Đang suy nghĩ về chuyện gì, có lẽ anh sẽ đi đến. Khi họ sắp bắt đầu, mới nhá. Khi anh nghĩ rằng anh đang đi mới. Tôi đang đi của anh gặp rồi làm Phượng tỉnh lại. Nhảy được Phượng ra. Nhảy em em em.

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SƠN

TỰ DIỄN

mắt sáng long lanh, chững chạc tự nó trên rồi khác.
 — Phức hoặc là len lỏi đứng bề ngang
 — Lại khờ khạo, khờ mà có làm được gì không ?
 Thấy rồi
 — Mặt thời mới làm nào ở nhà Miền Thủy đứng sự
 một đêm không ngủ. Bấy giờ Thanh lý sự khác rồi M
 ghê.
 — Thủy có tính bao giờ về thăm nhà khờ ?
 — Thủy sự cả thành phố do làm, phải đến ba ba l
 do di mới về được. Mà anh thì không muốn xa h
 không tin là anh sẽ về nhà.
 — Muốn không xa thì chúng anh về thăm m
 cũng thành sự nh. Người ta nói anh thành thử m
 không có. Phức không biết sự ? Người ta cho anh c
 mới rồi mà anh muốn anh có tội thật.
 Phức nhớ
 — Vào sự của đời. Sau đương hen hôm nay đi p
 nh quên rồi à ?
 — Có gì phải sự quên đời, Phức nhớ đi đây
 nghe, Chờ anh mới đi đây đi khờ làm đó.
 Phức nhớ mà
 — Rồi gặp anh em ở ngoài. Thanh lý sự

NGƯỜI ẼM KHÁC HO

NGOC LINH

Ông Ba cười bật :
— Bê rồi bà đi sớm hơn nữa phải không ?
Ba nói nhé :
— Ông nói vậy thì anh em chú mình còn rồi bảy giờ anh bỏ đi
em còn ở nhà là phải rồi !
Ba Bà Khá nhìn nhau lén lút. Ông Ba nói gì thì
nói họ só bỏ ra một chút là đã đánh thức ngay vào nạn của
cả ông...
— Ông cũng thấy xúc động trước lời nói đó nhưng lòng
đã đặt lên phía công việc mới lần.
— Ông đừng nghĩ chuyện đó nữa. Hết rồi !
Ông dúi lưng xuống ra cửa. Bà Khá hát hò
gọi :
— Minh... Trật đất...
Bà chạy tới theo tiếng nhưng ông Ba đã quay lại báo bá
— Minh có làm làm lên được vè ich vi tôi đây...
định rồi. Tô không thể đi nhanh này được nữa.
— Tại sao ? Minh nói cho em biết đi... Em thì sửa đi
nhớ tình...
— Ông ba lần đầu :
— Vè ich vi Tô tính ra để một thời gian sau đi được...
— Sao lại vè ich vi cô minh... em mới này đôi đũa.

đang sửa soạn cho Hoàng và Hải đi thi ! Thấy vậy thì liền
vội vã nói với Hoàng và Hải: “Còn nữa lần đi xuống, Thầy
cười trước há:”

— Hoàng và Hải đi thi há !
Hoàng cười đáp :
— Dạ, hôm nay chúng em đi thi Tế Tái !
— Chắc hai cậu phải đỡ chữ gì nữa !
Hải đáp :
— Chắc gì thưa thầy !
Hoàng nói tiếp :
— Hôm đi phải chú cho cẩn thận, bút có đủ hay không
súng có đủ đạn nữa, thi học khổ lắm cơ !
Thầy cười đáp :

sống Hại và anh danh bá, giữ gìn đất Hại.
 Về Trọng chủ.
 — Tể tướng được dân thán ngợi vâng, trái giới nghi lễ
 hãm bêu tên hãm bêu cả đấng cha một người.
 Hiên thì.
 — Thử câu loại trên trời lãnh thủ cấp ý bằng khôn
 ngoan.
 Hại được làm bá chủ, thiên hạ còn đa, không còn khố
 khố, không hết bá hoa. Ông Toàn bá chủ, sự này lấy nhà
 chế nhạo, kỳ này mới có thể nói được, ông Hại này
 cũng là một kẻ gian ác, nhưng nói đến sự, ông Toàn
 cũng bằng hay chơn hơn ông Hại, anh phòng bị cho vợ
 như cũng nặng, chắc chết đi vào nhà bá Hại, sự đó thì
 như con cá: mặc dù đi vào nước thì con cá: nhàn nhàn
 ông Toàn như vợ chủ con.
 Ông Toàn nói: Ông Toàn là trước thì: sự đó
 mới lao xao thì hay huyền thố! Mau hay là mau sự
 mau đó phụ nữ Hại! Trọng chủ em đến cha tôi
 trọng em đến so một vợ người, trọng em em
 thành như hỡi nàng. Nhưng nước trong mắt tôi tràn đ
 lòng anh anh lành cơ cùm cầm.
 (Cả nức)

— Có người đáp cửa... sao kỳ vậy ?
— Ờ ờ anh à.
— Thôi, anh nghĩ đi, anh ra ký làm. Để em
Nguyễn người đi ra, anh ra chỗ phòng sát chỗ phòng
Thầy này hỏi nó đi.
— Thầy tự rồi, tôi bị đau bụng bất tử sáng xin thầy
Cửa kia mở.
Phước tự:
— Thầy thông, cửa đóng sao là bất tử tự ?
— Tôi nhóm cửa vào thầy nó nằm bất động ở
giường một tay buông xuống đất.
Phước cười:
— Anh, Thầy tự rồi.
Tôi bất hương tòng cửa chày anh sang phòng Thầy
Cửa đóng chốt, Phước gọi cửa may.
— Thầy Thầy.

(Còn nữa)

TỪ DUYÊN

phải nhớ điều đó.

- Quên sao được.
- Thế bao giờ mới rời Sơn dương làm đám cưới?
- Thày lười lười:
- Không bao giờ cả?
- Tại sao?
- Thày yếu Sơn dương.

Phước kêu:

- Yêu cụ sao không cưới?

Vì vậy nên không muốn ah-sy khổ. Tao chưa quen được Thày và con tao.

- Lấy chồng rồi sẽ quên, sẽ có chừng đâu con khờ.
- Nhưng vẫn thông phải là nó, được con dâu lòng Phước sẽ đau.

— Khỏi nói nữa chứ.

(CON NÚI)

NGỌC LINH

— Vạch tâm !
— Tại sao ?
— Cuộc sống này đã biến đổi quá nhiều rồi.
Rồi ông quay lại nhìn bà :
— Những lúc như thế này, tôi tin tưởng là đã thay đổi hoàn toàn. Bà biết nghĩ tới tôi, tôi hạnh phúc gia đình, âu hạp những lời đã thốt ra.
— Đúng ! Em hãy nghĩ tiếp đi mình.
Ông lại lắc đầu :
— Nhưng mà kia, một sự đã lại quên hết.
— Sao mà quên ? Em thì là em sẽ biến đổi...
— Bao nhiêu lần rồi... Bà quên sao ? Hồi lúc bước ra gặp tôi tại Phố Khôi, hồi...
— Bà Khe chân tôi ông ?
— Bà để chiếc... Bây giờ chiếc. Em như định đi cái...
Ông Bà lắc đầu :
— Rồi đây bà cũng sẽ không giữ tôi được.
— Tại sao ?
— Tôi chỉ cuộc sống của bạn biến đổi. Bà vẫn còn giữ lòng tin của tôi thì tôi vẫn sẽ không thể nào hứa hơ
(Còn nữa)

[illegible]

